

471
வித்யாசூடம்

டிசம்பர் 1937

விநாயகனார்

(TAMIL TREASURE CHEST)

சு
M211, N384D.
N37.1.9.
218367

1987 ஏப்ரல்

No. 9

பொருளடக்கம்.

பக்கம்.		பக்கம்.
1.	பத்திராதிபர் குறிப்பு	1
2.	கிறிஸ்து ஜயந்தி நாடகம்	3
3.	இம்மானுவேல்	13
4.	கற்கும் முறை	16
5.	பிள்ளைகளுக்குரிய படங்கள்	18
6.	பெதலகேயில் நட்சத்திரம்	19
7.	சான்றோர் க்ளாஸ் (Santa Claus)	20
	கடிதம்	20
8.	புகைவிடை	20
9.	பட விளையாட்டு	23
10.	கிறிஸ்து ஜயந்தி தீபாலங்காரம்	23
11.	சந்தோஷ நற்செய்தி	24

பத்திரிகையின் சந்தா விபரம்.

பிரதி ஒன்றுக்கு	...	அணா 1
வருஷ சந்தா	...	ரூ. 1—0—0
வெளி நாடுகளுக்கு	...	ரூ. 1—3—0

REV. T. A. FENN,
Editor, Vidyadbanam,
12, Venkata Maistry Street,
George Town,
MADRAS

MADONNA OF THE CHAIR

Raphael

நேய ராஜாவருக்கும் எம் கிறிஸ்து ஜயந்தி வந்தனம் அளிக்
கின்றோம். எம் பெருமான் உம் இதயத்தில் உதயமாவதை எட்ட
ஆனந்தம் வேறு உண்டோ? கிறிஸ்து ஜயந்தி கிழாவின் விசே
ஷம், இதய பெதலகேமில் இயேசு உதயமாவதே! அரசனைக்
காண ஆசித்தேவரின் கதை வாசித்திருக்கின்றீர்களா? அது
எத்தனை அருமையான கதை! அக்கதை அறியாதார் அதை அறி
வது அத்தியந்த அவசியம். அதுவே எம் செய்தி; அதுவே உமக்கு யாம் ஈயும் ஈவு; அதுவே
தேடுவோருக்குக் கிடைக்கும் தேவ வாக்கு.

ஓர் ஊரில் அந்தம் வாய்ந்த ஓர் அம்மணி இருந்தாள். இதயபாய் என்ப தவள் நாமம்
அவளது அந்தம், ஆடை ஆபரணத்தைக் கார்த்ததன்று, அவளுக்கு அங்க அலங்காரமும் அதிக
மில்லை. ஆயினும் அவளது குணலட்சணம் மிகவும் மெச்சத்தக்கது. இதயபாயின் இல்லம் இன்ப
இல்லமாயிருந்தது.

அவ்வூரில் உள்ளவர்கள் அவ்விடம் அரசன் தோன்றுவார் என்று எண்ணிக்-கூத்துக்
கொண்டிருந்தனர். அநேகர் தம் தம் இடத்தை சுத்தம் செய்து, அந்த அரசனுக்கு என்ன

அலங்கரித்துக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். இதயபாயும் உண்ணுர் உணவு, உடுக்கும் உடை, படுக்கும் பாய் முதலியவற்றை ஆயத்தம் செய்து அரசனைக் காணக் காத்துக் கொண்டிருந்தனர். அந்நேரம் ஆட்கள் வருகிற சத்தங் கேட்டு அரசன் என்று எண்ணி எதிர்கொண்டமைக்குப்படி ஏகினள்.

வந்தவர் யாவர்? களைப்புற்ற ஓர் ஏழைத் தொழிலாளியும் குளிரினால் நடுங்கிக் கொண்டிருந்த அவன் மனைவியும் குழந்தையுமே! “இன்றிரவு இங்கு இராத்தங்க இடம் கிடைக்கமா?” என்று அவ்வேழை மனிதன் வினவினான். இதயபாய் என் செய்வாள்? “இது அரசன் தோன்றும் நாள். இன்று இரவு இராத்தங்க எவ்வாறு இணங்குவேன்? இது வேறு ஒரு நாளாய் இருக்கக் கூடாதா? அல்லது, இம்மூவரும் இங்கு வேறு ஒரு நாளில் வரக்கூடாதா?” என்று தனக்குள்ளே சிந்திக்கலாயினள். பின்னும் அம்மனிதனைப் பார்த்து “ஐயா, இன்று இரவு என் பிரிய சிநேகிதர் ஒருவர் வருகின்றார். ஒரு நாளும் வராதவர். சகலமும் அவருக்கென்று ஆயத்தம் பண்ணியிருக்கின்றேன். இன்றிரவு எனக்கு உங்கள் மூவரையும் வரவேற்க முடியாது. இந்த இரவு தவிர வேறு எந்த இரவும் வந்து தங்கலாம்.” எனக் கூறினள்.

அதற்கு அம்மனிதன் “எந்த இடம் ஏகினும் இந்த விடை கூறுகின்றனர். எங்களுக்கு இன்றிரவு எங்கும் தங்க இடமில்லை.” என்று கூறி விசனத்துடன் திரும்பிப் போகையில், இதயபாய் கதவைத் தாழிடு முன் குழந்தையின் இனிம முகத்தைக் கண்டனள். அக்குழந்தையிடம் ஏகித் தன் கரத்தில் ஏற்கினள். அக்குழந்தை முகத்துக்காகப் பெற்றோரையும் தன் வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்றனள். அரசனுக்கு ஆயத்தம் செய்திருந்த படுக்கையிற் பாலகனைக் கிடத்திப் பெற்றோருக்கு ஆகாரம் படைத்தனள்.

வீதியில் வேந்தன் வரவை எதிர் நோக்கினவர்கள் இன்னிசை கேட்பு பாடினர். வீதியில் திரள் ஜனம் கூடினர். அவரை அழைத்து உபசரிக்கும் சிலாக்கியம் அற்றுப் போயினும் அவரைத் தரிசித்து அவர் வஸ்திரத்தின் ஓரத்தையாகிலும் தொட வேண்டும் என்று ஆசித்த வளாய் இதயபாய் தீபத்தைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு ஏகினள்.

வீதியில் ஜனங்களுடன் வெளியில் மந்தை காத்த இடையரையும் கிழக்கிலிருந்து வந்த ஞானியரையும் கண்டனள். அந்த ஞானியர் ஒரு பிரகாசம் பொருந்திய நட்சத்திரத்தைப் பின் பற்றிச் சென்றனர். அவர்களுடன் யாவரும் ஏகினர். அரசன் அன்று தோன்றுவார் என்று எண்ணி வீதி வீதியாய், வீடு வீடாய்த் தேடினர்.

இதயபாய் வீட்டண்டை இவர்கள் வரும் போது நட்சத்திரம் நின்றது. இடையரும் ஞானியரும் நின்றனர். அந்த வீட்டிலே அரசன் இருக்க வேண்டும் என்றுரைத்தபோது இதயபாய் அது தன் வீட்டென்றும் தான் ஓர் ஏழைக் குடும்பத்திற்கு அன்று இராத்தங்கத் தங்குமிடம் தந்ததாகவும் கூறினள். விண் நட்சத்திரம் அவ்வீட்டின் மேல் தங்கினைதைக் காண்பித்த போது இதயபாய் நடுக்கத்துடன் கதவைத் திறந்தனள்.

வீட்டெங்கும் ஜோகிமயமானது. தூய குடும்பம் அங்கிருந்தது. நாசரேத்தூர் தச்சனும் கன்னிமரியுளும் இயேசு பாலகனும் இருக்கக்கண்டு இதயபாய் விழுந்து வணங்கினள். ஞானியர் காண்கண்புத்தனர். யாவரும் பணிந்தனர்.

(Tune. Joy to the world, the Lord is come)

1. ஆனந்தமே! பூலோகத்தில்
விண் வேந்தன் வந்ததால்
எம் இதயம் இடந்தரும்
விண், மண்ணும் பாடிடும்
2. ஆனந்தமே! பூலோகத்தில்
நற்பாலன் வந்ததால்
நாம் ஒசன்து, அல்லேலுயா,
என்றேத்திப் போற்றுவோம்.
3. ஆனந்தமே! பூலோகத்தில்
நல் கேசர் வந்ததால்
நாம் ஏகமாய் உல்லாசமாய்
ஒயாது பாடுவோம்.

T. A. Fenn.

கிறிஸ்து ஜயந்தி நாடகம்

விசித்திர சத்திரம்

காட்சிகள்.

1. கிணறு 2. சத்திரம் 3. மலைச்சரிவு 4. முன்னணை 5. இடையன் குடிசை 6. பாலகன் தரிசனம்.

நடிகர்கள்.

கன்னிமரியம்மாள். யோசேப்பு. காபிரியேல். சத்திரக்காரன். அவன் மனைவி. சாமுவேல். திமேயு. சேத். சில்லான். பர்திமேயு. (குருட்டுப் பையன்) எலிசபேத். தாவீது. தூதர்.

காட்சி 1.

கிணறு.

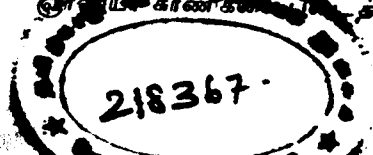
(கிணற்றோரம் கன்னிமரி பாடுகின்றாள்.)

(இராகம்—பூபாளம்—கீர்த்தனை—வி“டியல் நேரத்தின்”)

கன்னிமரி:—

1. அந்த ஆதவன் அஸ்த மித்தனன்
சுந்தர மிகு சந்திரன் எழுந்தனன்
அந்த ஒளிதர அருணன், அகன்றனன்
இந்த வேளை நீ அமர்ந்திராய்!
2. அந்த காமமும் வந்து தங்குது
எந்த மலரினும் இதழ்கள் மடங்குது
இந்த நேரமும் இதயம் துதிக்குது
எந்த விதமும் நீ அமர்ந்திராய்!

TL
211, N37ND
N 37.1.9

ஆண்டவரே! அமர்ந்திருக்க அருள் அளிக்கமாட்டாரோ? கணத்தின் அருகே குடத்தை வைத்துவிட்டுக் காத்திருப்பேன் காட்சி தரமாட்டாரா?

(சங்கீத கோஷ்டியுடன் தூதன் வருகின்றான்)

தோனி:—கருபை பெற்றவனே, வாழ்க! மரியானே, வாழ்க!

கன்னிமரி:—என்னைப் பேர் சொல்லி யழைப்பவர் யார்?

தோனி:—ஆண்டவர் உன்னுடனே இருக்கிறார்.

கன்னிமரி:—தோனியன்றி வேறு ஆளில்லையே! பயமாயிருக்கின்றதே! என்ன சொல்வேன்?

(காபிரியேல் தோன்றுகின்றான். மரியம்மாள் பணிகின்றான். தூதன் லீலிப் புஷ்பக் கொத்து ஒன்று கொடுக்கின்றான்.)

காபிரியேல்:—

மரியாளே, பயப்படாதே, நீ கடவுளிடத்தில் கருபை பெற்றாய். ஒரு குமாரன் உதிப்பார். அவருக்கு இயேசு என்று பேரிடுவாய். அவர் பெரியவராயிருப்பார். உன்னத மானவருடைய குமாரன் எனப்படுவார். ஆண்டவராகிய கடவுள் அவருடைய பிதாவாகிய தாவிதின் சிங்காசனத்தை அவருக்குக் கொடுப்பார். அவர் யாக்கோபின் வம்சத்தை என் றென்றைக்கும் அரசாளுவார். அவருடைய ராஜ்யத்துக்கு முடிவிராது.

கன்னிமரி:—இது எப்படியாகும்? யான் கன்னியல்லவா?

காபிரியேல்:—பரிசுத்த ஆவி உன் மேல் வரும். உன்னதமானவருடைய வல்லமை உன் மேல் கிழலிடும். ஆதலால் உன்னிடத்தில் பிறக்கும் பரிசுத்தமுன்னது கடவுளுடைய குமாரன் எனப்படும்.

கன்னிமரி:—இதோ நான் ஆண்டவரின் அடிமை, உம்முடைய சொல்லின்படி எனக்காகட்டும். (தூதன் தன் கையை நீட்டி ஆசீர் அளிக்கின்றார்.)

காட்சி II

சத்திரம்.

(சத்திரக்காரனும் கன்னியும் சத்திர வாசலில் நிற்கின்றனர்.

விளக்கு எரிந்துகொண்டிருக்கின்றது)

சத்திரக்காரன்:—சகலமும் சரியாயிருக்கின்றதா?

மனைவி:—பக லெல்லாம் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கின்றேன். சகலமும் ஏன் சரியாயிருக்காது?

சத்திரக்காரன்:—பாடுபட்டவர் பலனடைவர். படுக்கப்போவோம் வா. சமாதானத்தோடு நித்திரை செய்வோம். என்ன அழகான வானம் யார்! ஆயிர விளக்குகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டதுபோல் விளக்குகின்றது. ஜனத்தொகைக் கணக்கு எடுக்கும்படி ஏராளமான ஜனம் இன்னும் வந்துகொண்டே யிருக்கின்றனர். இல்லாவிட்டால் இவ்வளவு வேலை ஏது? ஏற்றவே துங்கியிருக்கலாம். இனி

மேல் ஒருவரும் வரமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகின்றேன். வந்தாலும் சத்திரத்தில் இடமில்லை.

(தூங்கும்படி படுத்துக்கொள்ளுகின்றான். மனைவி போய்விடுகின்றாள். திரை விழுகின்றது. (மரியம்மாளும் யோசேப்பும் வருகின்றனர்)

யோசேப்பு:—மரி! என்மீது சாய்ந்துகொள். இன்னும் கொஞ்சதூரம் மாத்திரம். அதோ அச் சத்திர விளக்கொளியே நமது வழிகாட்டும் நட்சத்திர ஒளியாகும். வெகு தூரம் பிரயாணம் செய்திருக்கின்றோம், என் பாதாட்சையும் தேய்ந்து போயிற்று. உனக்குப் பசியும், களையும் அதிகம். குளிர் மடிக்கின்றது. அன லும், உணவும், களையாற்றும் இடமும் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. பழைய கஷ்டங்களை நினைக்கவேண்டாம்.

கன்னிமரி:—அதைப்பற்றிப் பரவாயில்லை. ஆனால் இடமில்லாவிட்டால் என் செய்வது? குளி ரில் அநேகர் படுத்திருக்கின்றார்களோ! பரிதாபம்! அவ்வாறே நாமும் அவதிப்படவேண்டியதிருக்கும்.

யோசேப்பு:—பயப்படாதே, நாசரேத்தின் வெண் ரோஜாப் புஷ்பமே! வாடையோ, வாதையோ உன்னை யணுகாது.

(சத்திரக் கதவைத் தட்டுகின்றான். சத்திரக்காரன் திறக்கின்றான்) சகோதரா, சமாதானம்!

சத்திரக்காரன்:—சகோதரனே, உனக்கும் சமாதானமே! எங்கிருந்து இங்கு வருகின்றீர்கள்? என்ன தேவை?

யோசேப்பு:—நாங்கள் நாசரேத்திலிருந்து ஜனத்தொகைக் கணக்குக்காக வருகின்றோம். இருள் முடிந்து. இராத்நங்க விருட்புகின்றோம்.

சத்திரக்காரன்:—இராத்நங்க இடமில்லையே.

யோசேப்பு:—ஒரு சிறு அறைபோதும்.

சத்திரக்காரன்:—சத்திரத்தில் இடமேயில்லை.

யோசேப்பு:—நாங்கள் ஏழைகள். தச்சவேலை செய்கின்றவன் யான். (கன்னிமரியைக் காட்டி) அந்த அம்மணி முகத்துக்காவது இரங்கவேண்டும்.

சத்திரக்காரன்:—இரங்கா மலென்ன? இடமில்லையே! எனினும், அதோ! மாடடையுங் கூடம். அவ்வோரிடமே யுண்டு. இவ்விரவைக் கழிக்கலாம். புல்லினையே தலையீண.

யோசேப்பு:—மாடடையுங் கூடமா? மிருகங்களோடு மிருகமாய் மேய்ந்து படுத்துறங்கவா நேர்ந்தது.

சத்திரக்காரன்:—இஷ்டமானால் இருக்கலாம்! இல்லாவிட்டால் ஏகலாம்,

கன்னிமரி:—நல்லவரே! உமக்கு எம் நன்றி. இங்கு இராத்நங்குவோம், (யோசேப்பைப் பார்த்து) கலங்கவேண்டாம், கூரைக்கூடே வான் நட்சத்திரங்களை யான் காணக்கூடமானால் மாடடையுங் கூடமும் அரசிக்குரிய வீடதாகும்.

யோசேப்பு:—ஆடு, கழுதை, மாடு அடையும் வீடு! அதற்கு என்ன ஈடு?

கன்னிமரி:—அதோடு கூட கடவுளும் பாடும் தூதரும் உளரே!

காட்சி 3

மலைச்சரிவு

இடையன் 1. திமேயு ஏன் இன்னும் வரவில்லை? மூன்றாம் சாமம் ஆயிற்றே, (தீபத்தை ஆட்டி அடையாளங் காட்டுகின்றான். இரண்டாவது இடையனைப் பார்த்து) எப்போது வந்தாய்? நம் தகப்பனாகிய யோசேப்பைப்போல குழியில் விழுந்தாயோ அல்லது காட்டு மிருகங்கள் பட்சித்துப் போட்டனவோ என்று மிகவும் பயந்தேன்.

இடையன் 2. நண்பா! மன்னிக்கவேண்டும். என் மகன் பரிசுமேயு குருட்டுப்பையன்-தாங்கவேயில்லை. என் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு போகவிடமாட்டேன் என்று அழுதான். அவனை விட்டு வரமுடியவில்லை.

இடையன் 1. சரி, மன்னிக்கலாம். அந்தப் பையனை நீ எவ்வளவாய் நேசிக்கின்றாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். உன் சகோதரனாகிய சேத் எங்கே போனான்?

இடையன் 2. மலைச்சரிவில் ஓர் ஆடு தப்பிப்போயிற்று. அதைத் தேடிச் சென்றான். வெகு தூரம் போயிருக்கவேண்டும். (தூரத்தில் ஒரு தொனி கேட்கின்றது.) அதோ அவன் சத்தம் தொனிக்கின்றது. அது அவன்தான்!

(மூன்றாவது இடையன் வருகின்றான்)

இடையன் 3. திமேயு! வந்தனம். ஷேமுலேல்! வந்தனம், நீங்கள் காட்டின தீப ஒளி மலையின்மேல் தெரிந்தது. அதிகக் களைப்பாயிருக்கின்றேன். சற்று இளைப்பாறட்டும். குளிக்காயட்டும்.

இடையன் 1: தம்பி! உன்முகம் வெளுத்தப்போயிருக்கின்றது. கையில் இரத்தக்குறி இருக்கின்றது. காயமோ?

இடையன் 2. காயமல்ல. காலும் கையும் முட்களாற் பிறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆடுகளை மேய்க்கக் காலையில் ஓட்டிக்கொண்டு போகும்போது காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டுபிடிக்க இவ்வளவு நேரமாயிற்று. மேடும், பள்ளமும், கற்பாதையும் முட்பாதையும் கடந்து செல்லுங்கால் செங்குத்தான பாதையின் சரிவிலுள்ள முட்செடியில் சிக்கிக்கொண்டிருந்த ஆடு கத்தும் சத்தம் கேட்டு எட்டிப் பார்த்தேன். ஆடு அரை உயிராயிருந்தது. அதின் உயிர்போனபின் அருந்த ஒரு பருந்து பறந்துகொண்டிருந்தது. கஷ்டத்துடன் நான் இறங்கி என் ஆட்டை இரட்சித்தேன். இரத்தக்கோலமானேன் என்பது ஆச்சரியமன்று.

இடையன் 1. என்ன விரச்செயல்! நீ கூலிக்காரனன்று. ஆடுகளுக்காக உயிர் நீப்பினும் நீக்கும் ஊக்கமுடைய நல்ல மேய்ப்பன். சேத்! நாமும் ஆடுகளைப்போல வழிதப்பிப் போகின்றோம். ஒரு கனவு கண்டேன். கடவுள் வின்னுலகை விட்டு மண்ணுலகுக் கேசி மானிடனாக உன்னைப்போலவே பாடுக ளேற்று நம்மை இரட்சித்ததாகக் கண்டு விழித்தேன்.

இடையன் 2. கடவுளாவது மனிதனாவதா? என்ன கனவு இது? வெளியே சொல்லாதே, வெட்கக்கேடு.

இடையன் 3. கனவோ, நீனைவோ? விறகு போட்டு நெருப்பு மூட்டு.

இடையன் 1. (கையைப்பிடித்து) இரு. ஒரு நட்சத்திரம் விழக்கண்டேன். மின்னல்போல் பாய்ந்தது. அதோ ஒளியுடன் ஓசையுங் கேட்கின்றது. இனிய இராகம்! (பாட்டுச் சத்தம் கேட்கட்டும். ஒரு தாதன் தோன்றுகின்றார். இடையர் பணி கின்றனர்.)

வின் தாதனே! இரங்குமே!

தாதன்:—பயப்படாதிருங்கள்; இதோ,

பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்கு நற்செய்தியாக அறிவிக்கிறேன்; அது ஐனத்துக்கெல்லாம் உரியதாகும். இன்று ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் உங்களுக்குத் தாவீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார். பிள்ளையைத் துணிகளில் சுற்றிப் பசுத் தொட்டியில் படுக்க வைத்திருக்கக் காண்பீர்கள். இதுவே உங்களுக்கு அடையாளம்.

இடையன்:—I. தெய்வமே! இது என்ன காட்சி? கண்ட கனவு இதுதானோ? சேத்! திமேயு! அதோ பாருங்கள். தாதர் கூட்டம் தாய் கடவுளுக்குத் துதி பாடுகின்றனர்.

(வெள்ளுடை தரித்த தாதர் வந்து நின்று பாடுகின்றனர்.)

இராகம்—"ஸ்ரீ சிவ லுண்டுக வேலனே"

1. வின் வேந்தனின் நிங் குதித்தனர் மண்ணில் மாட்டுத் தொழுவத்தினே எண்ணுக் கடங்காத நன்மைகள் மண்ணுளோருக்கு அளிக்கவே.

2. விண்ணி லுள்ளோருக்கு மகிமை
மண்ணி லென்றும் சமாதானமே
தொண்டராய் ஆண்டவன் பாதத்தை
அண்டினோர்க்கென்றும் ஆனந்தமே!

காட்சி IV முன்னணை

(கன்னிமரி பாடுகின்றாள். தூதர் ரோஜா புஷ்பங்கள் சொரிகின்றனர்.
மூன்று தூதர் பணிகின்றனர். யோசேப்பு பக்கத்தில் கையிற்
தீபம் எடுத்து நிற்கின்றார்.)

ரார ராரோ ரார ராரீரோ
ரார ராரோ ராரீரோ—

(இருதரம் படிக்க)

குட்டி ஆடே கட்டிக் கரும்பே
தொட்டி லண்டைநின் றுட்டுவேன்—ரார
தூங்கு கண்ணை தூதர் கூட்டமும்
பாங்குட னின்றிக் காட்டுவார்.—ரார
ஆயர் காணுமுன் தூய தூதரே
சய வந்திரோ நேயமாய்?—ரார

தூதன் I (முன் வந்து)

ராரகைத் தூதன் யானே! தூரமாயுள்ள ஞானியரையும் உம் தாள் பணிய வழி
நடத்தும் ஒளியுடையோன். சிவ் னப் பாலகா! சகல ராஜாக்களும் உம்மிடம் வருவார்கள். சகலத்
தையும் ஆளும் சக்தியே யானுமக் களிக்கும் சவு.

தூதன் II (முன்வந்து)

சந்திர தூதன் யானே! அந்தர வானிலுள்ளோர் உமது அடிபணியும்படி வழி நடத்
தும் ஒளியுடையோன். தூய தூதர் சமாதான வழியில் நடத்துவர். இரவும் பகலும்
உம்மைச் சுற்றிலும் கோட்டையாவார்.

தூதன் III (முன்வந்து)

சூரிய தூதன் யானே! மகிமை, சித்தி மாண்புறு சக்தி யாவும் உமக்கே உரியன
எக்காலமுமே! உலக மேன்மையைக் களிம்பெனக் கருகி சிலுவை சிம்மாசனம் ஏறிடினும்
இவை யாவும் உமக்கு மாண்புறு மருடமாகும்.

(தூதர் பாடுகின்றனர்.) இராகம். "சத்தாய் நிஷ்களமாய்"

ஜோதி சுந்தானே! சுக நித்திரை செய்திடுவாய்
ஆகி அந்த மற்றோன் அகம் மாட்டுத் தொட்டியிலோ?
நீதிக் காயுழைக்க நிகரற்ற மரி யிடமாய்
பாதி ராவினிலே பகலோனா யுதித்திரோ?

மேல் ஒருவரும் கரமாட்டார்கள் என்று எண்ணுகின்றேன். வந்தாலும் சத்தி
ரத்தில் இடமில்லை.

(தூங்கும்படி படுத்துக்கொள்ளுகின்றாள். மனைவி போய்விடுகின்றாள். திரை விழுகின்றது.
(மரியம்மாளும் யோசேப்பும் வருகின்றனர்)

யோசேப்பு:—மரி! என்மீது சாய்ந்துகொள். இன்னும் கொஞ்சதூரம் மாத்தரம். அதோ அச்
சத்திர விளக்கொளியே நமது வழிகாட்டும் நட்சத்திர ஒளியாகும். வெகு
தூரம் பிரயாணம் செய்திருக்கின்றோம், என் பாதாட்சையும் தேய்ந்து
போயிற்று. உனக்குப் பசியும், களையும் அதிகம். குளிர் மடிக்கின்றது. அன
லும், உணவும், களையாற்றும் இடமும் காத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. பழைய
கஷ்டங்களை நினைக்கவேண்டாம்.

கன்னிமரி:—அதைப்பற்றிப் பரவாயில்லை. ஆனால் இடமில்லாவிட்டால் என் செய்வது? குளி
ரில் அநேகர் படுத்திருக்கின்றார்களோ! பரிதாபம்! அவ்வாறே நாமும்
அவதிப்படவேண்டியதிருக்கும்.

யோசேப்பு:—பயப்படாதே, நாசரேத்தின் வெண் ரோஜாப் புஷ்பமே! வாடையோ, வாதையோ
உன்னை யணுகாது.

(சத்திரக் கதவைத் தட்டுகின்றாள். சத்திரக்காரன் திறக்கின்றான்)
சகோதரா, சமாதானம்!

சத்திரக்காரன்:—சகோதரனே, உனக்கும் சமாதானமே! எங்கிருந்து இங்கு வருகின்றீர்கள்?
என்ன தேவை?

யோசேப்பு:—நாங்கள் நாசரேத்திலிருந்து ஜனத்தொகைக் கணக்குக்காக வருகின்றோம். இருள்
முடிற்று. இராத்நங்க விரும்புகின்றோம்.

சத்திரக்காரன்:—இராத்நங்க இடமில்லையே.

யோசேப்பு:—ஒரு சிறு அறைபோதும்.

சத்திரக்காரன்:—சத்திரத்தில் இடமேயில்லை.

யோசேப்பு:—நாங்கள் ஏழைகள். தச்சவேலை செய்கின்றவன் யான். (கன்னிமரினயக் காட்டி)
அந்த அம்மணி முகத்துக்காவது இரங்கவேண்டும்.

சத்திரக்காரன்:—இரங்கா மலென்ன? இடமில்லையே! எனினும், அதோ! மாடடையுங் கூடம்.
அவ்வோரிடமே யுண்டு. இவ்விரவைக் கழிக்கலாம். புல்லினையே தலையினை.

யோசேப்பு:—மாடடையுங் கூடமா? மிருகங்களோடு மிருகமாய் மேய்ந்து படுத்துறங்கவா
நேர்ந்தது.

சத்திரக்காரன்:—இஷ்டமானால் இருக்கலாம்! இல்லாவிட்டால் ஏகலாம்.

கன்னிமரி:—நல்லவரே! உமக்கு ஈனம் நன்றி. இங்கு இராத்நங்குலோம், (யோசேப்பைப்
பார்த்து) கலங்கவேண்டாம், கூரைக்கூடே வான் நட்சத்திரங்களை யான்
காணக்கூடாமானால் மாடடையுங் கூடமும் அரசிசகுரிய லீடதாகும்.

யோசேப்பு:—ஆடு, சமுதை, மாடு அடையும் லீடு! அதற்கு என்ன ஈடு?

கன்னிமரி:—அதோடு கூட கடவுளும் பாடும் தூதரும் உளரே!

இடையன் 1. திமேயு ஏன் இன்னும் வரவில்லை? மூன்றாம் சாமம் ஆயிற்றே, (தீபத்தை ஆட்டி அடையாளங் காட்டுகின்றான். இரண்டாவது இடையனைப் பார்த்து) எப்போது வந்தாய்? நம் தகப்பனாகிய யோசேப்பைப்போல குழியில் விழுந்தாயோ அல்லது காட்டு மிருகங்கள் பட்சித்துப் போட்டனவோ என்று மிகவும் பயந்தேன்.

இடையன் 2. நண்பா! மன்னிக்கவேண்டும். என் முதன் பர்திமேயு குருட்டுப்பையன்-தாங்கவேயில்லை. என் கையைப்பிடித்துக்கொண்டு போகவிடமாட்டேன் என்று அழுதான். அவனை விட்டு வரமுடியவில்லை.

இடையன் 1. சரி, மன்னிக்கலாம். அந்தப் பையனை நீ எவ்வளவாய் நேசிக்கின்றாய் என்பது எனக்குத் தெரியும். உன் சகோதரனாகிய சேத் எங்கே போனான்?

இடையன் 2. மலைச்சரிவில் ஓர் ஆடு தப்பிப்போயிற்று. அதைத் தேடிச் சென்றான். வெகு தூரம் போயிருக்கவேண்டும். (தூரத்தில் ஒரு தொனி கேட்கின்றது.) அதோ அவன் சத்தம் தொனிக்கின்றது. அது அவன்தான்! (மூன்றாவது இடையன் வருகின்றான்)

இடையன் 3. திமேயு! வந்தனம். ஷேமுவேல்! வந்தனம், நீங்கள் காட்டின தீப ஒளி மலையின்மேல் தெரிந்தது. அதிகக் களைப்பாயிருக்கின்றேன். சற்று இளைப்பாறட்டும். குளிக்காயட்டும்.

இடையன் 1: தம்பி! உன்முகம் நெருத்தப்போயிருக்கின்றது. கையில் இரத்தக்குறி இருக்கின்றது. காயமோ?

இடையன் 2. காயமல்ல. காலும் கையும் முட்களாற் பிறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆடுகளை மேய்க்கக் காலையில் ஓட்டிக்கொண்டு போகும்போது காணாமற்போன ஆட்டைக் கண்டுபிடிக்க இவ்வளவு நேரமாயிற்று. மேடும், பள்ளமும், கற்புரையையும் முட்பாதையுங் கடந்து செல்லுங்கால் செங்குத்தான பாதையின் சரிவிலுள்ள முட்செடியில் சிக்கிக்கொண்டிருந்த ஆடு கத்தும் சத்தம் கேட்டு எட்டிப் பார்த்தேன். ஆடு அரை உயிராயிருந்தது. அதின் உயிர்போனபின் அருந்த ஒரு பருந்து பறந்துகொண்டிருந்தது. கஷ்டத்துடன் நான் இறங்கி என் ஆட்டை இரட்சித்தேன். இரத்தக்கோலமானேன் என்பது ஆச்சரியமன்று.

இடையன் 1. என்ன வீரச்செயல்! நீ களிக்காரனன்று. ஆடுகளுக்காக உயிர் நீப்பினும் நீக்கும் ஊக்கமுடைய நல்ல மேய்ப்பன். சேதி! நாமும் ஆடுகளைப்போல வழிதப்பிப் போகின்றோம். ஒரு கனவு கண்டேன். கடவுள் வின்னுலகை விட்டு மன்னுலகுக் கேசி மானிடனாகி உன்னைப்போலவே பாடுக னேற்று. நம்மை இரட்சித்ததற்காக கண்டு விழித்தேன்.

இடையன் 2. கடவுளாவது மனிதனாவதா? என்ன கனவு இது? வெளியே சொல்லாதே, வெட்கக்கேடு.

இடையன் 3. கனவோ, நீனைவோ? விரகு போட்டு நெருப்பு மூட்டு.

இடையன் 1. (கையைப்பிடித்து) இரு. ஒரு கட்சத்திரம் விழுக்கண்டேன். மின்னல்போல் பாய்ந்தது. அதோ ஒளியுடன் ஓசையுங் கேட்கின்றது. இனிய இராகம்! (பாட்டுச் சத்தம் கேட்கட்டிடி. ஒரு தாதன் தோன்றுகின்றார். இடையர் பணிபெற்றனர்.)

வின் தாதனே! இரங்குமே!

தாதன்:—பயப்படாதிருங்கள்; இதோ, பெரிய சந்தோஷத்தை உங்களுக்கு நற்செய்தியாக அறிவிக்கிறேன்; அது ஜனத்துக்கெல்லாம் உரியதாகும். இன்று ஆண்டவராகிய கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் உங்களுக்குத் தாயின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார். பிள்ளையைத் துணிகளில் சுற்றிப் பசுத் தொட்டியில் படுக்க வைத்திருக்கக் காண்பீர்கள். இதிலே உங்களுக்கு அடையாளம்.

இடையன்:—I. தெய்வமே! இது என்ன காட்சி? கண்ட கனவு இதுதானோ? சேத்! திமேயு! அதோ பாருங்கள். தாதர் கூட்டம் தாய் கடவுளுக்குத் துதி பாடுகின்றனர்.

(வெள்ளாடை தரித்த தாதர் வந்து நின்று பாடுகின்றனர்.)

இராகம்—“ஸ்ரீ சிவ லக்ஷ்மிக வேலனே”

1. வின் வேந்தனின் திங் குதித்தனர் மண்ணில் மாட்டுத் தெழுவுத்திலே என்னுக் கடக்காத நன்மைகள் மன்னுலகோருக்கு அளிக்கவே.

2. விண்ணி லுள்ளோருக்கு மகிமை
மண்ணி லென்றும் சமாதானமே
தொண்டராய் ஆண்டவன் பாதத்தை
அண்டினோர்க்கென்றும் ஆனந்தமே!

காட்சி IV

முன்னணை

(கன்னிமரி பாடுகின்றாள். தூதர் ரோஜா புஷ்பங்கள் செலிக்கின்றனர்.
மூன்று தூதர் பணிகின்றனர். யோசேப்பு பக்கத்தில் கையில்
தீபம் எடுத்து நிற்கின்றார்.)

ரார ராரோ ரார ராரீரோ
ரார ராரோ ராரீரோ—

(இருதரம் படிக்க)

குட்டி ஆடே கட்டிக் கரும்பே
தொட்டி லண்டைநின் ருட்டுவேன்—ரார
தூங்கு கண்ணை தூதர் கூட்டமும்
பாங்குட னின்றிங் காட்டுவார்,—ரார
ஆயர் காணுமுன் தூய தூதரே
சய வந்திரோ நேயமாய்?—ரார

தூதன் I (முன் வந்து)

தாரகைத் தூதன் யானே! தூரமாயுள்ள ஞானியரையும் உம் தாள் பணிய வழி
நடத்தும் ஒளியுடையோன். சிவ் னப் பாலகா! சகல ராஜாக்களும் உம்மிடம் வருவார்கள். சகலத்
தையும் ஆளும் சக்தியே யானுமக் களிக்கும் ஈவு.

தூதன் II (முன்வந்து)

சந்திர தூதன் யானே! அந்தர வானிலுள்ளோர் உமது அடிபணியும்படி வழி நடத்
தும் ஒளியுடையோன். தூய தூதர் சமாதான வழியில் நடத்துவர். இரவும் பகலும்
உம்மைச் சுற்றிலும் கோட்டையாவர்.

தூதன் III (முன்வந்து)

சூரிய தூதன் யானே! மகிமை, சித்தி மாண்புறு சக்தி யாவும் உமக்கே உரியன
எக்காலமுமே! உலக மேன்மையைக் களிம்பெனச் சுருதி சிலுவை சிம்மாசனம் ஏறிடனும்
இவை யாவும் உமக்கு மாண்புறு மகுடமாகும்.

(தூதர் பாடுகின்றனர்.) இராகம். “சத்தாய் நிஷ்களமாய்”

ஜோதி சுந்தானே! சுக நித்திரை செய்திடுவாய்
ஆதி அந்த மற்றோன் அகம் மாட்டுத் தொட்டியிலோ?
நீதிக் காயுழைக்க நிகரற்ற மரி யிடமாய்
பாதி ராவினிலே பகலோனா யுதித்திரோ?

யோசேப்பு :—கூரையின்மேல் நட்சத்திரம் ஜொலிக்கின்றதே! விடியும் நேரமாயிற்றே! சேவ
லும் கூவுகின்றது. (கதவு தட்டுகிற சத்தம் கேட்டு) யாரது? இன்னேரம்
என்ன தேவை? (கதவண்டை போகின்றான்.)

இடையர் :—நாங்கள் மலைச் சரிவிலிருந்து வரும் இடையர். தயவு செய்து கதவைத் திறக்க
மாட்டீர்களா?

யோசேப்பு :—யாரைத் தேடுகின்றீர்கள்?

இடையர் :—கிறிஸ்துவைத் தேடுகின்றோம்.

யோசேப்பு :—(கதவைத் திறந்து) உள்ளே வாருங்கள்.

(இடையர் உட்பிரவேசிக்கின்றனர்)

இடையன் 3. ஐயா, உலக இரட்சகர் உதித்த இடம் இதுதானே?

இடையன் 1. நாங்கள் மந்தை காத்துக் கொண்டிருந்தபோது விண்தூதன் தோன்றி இந்த
நற்செய்தியை எங்களுக்கு அறிவித்தனன். அவனுடைய முகம் பிரகா
சித்தது. நாங்களோ முகங் குப்புற விழுந்தோம்.

இடையன் 2. அவன் காட்டின திசையில் ஒரு நட்சத்திரமும் தோன்றி பெதல்கேமில் வந்து
நின்றது. தூதர் கூட்டம் கூடி கேதம் பாடினர். இக்காட்சியைக் கண்ட
நாங்கள் நற் பாலையுங் காண வந்தோம்.

கன்னிமரி :—இடையரே! இங்கு வாருங்கள். புற ஜாதிகளுக்குப் பிரகாசிக்கிற ஒளியை
வந்து பாருங்கள். உலகில் இவருக்கு நீங்களே முதற் பணி புரிகின்றவர்கள்.
அவர் கரத்தை உயர்த்தி முதல் ஆசீர் உங்களுக்கே அளிக்கின்றார். பயப்படா
கிருங்கள். இவருடைய இதய இல்லத்தில் இன்று இடையருக்கே இடங்
கிடைத்திருக்கின்றது.

இடையன் 1 என்ன பாக்கியம்!

இடையன் 2 எவருக்குண்டு இந்த சிலாக்கியம்?

இடையன் 3 தேவ ஆட்டுக்குட்டி போன்றவர் இவரே!

கன்னிமரி :—ஆட்டிடையரே! காணாமற்போன மனித ஆடுகளைத் தேடி இரட்சிக்க வந்த
ஆட்டிடையன் இவரே! இவருக்குச் செவி கொடுங்கள்.

(திரை விழுகிறது)

காட்சி V

(இடையன் குடிசை)

(சில்லாள், எலிசபேத், தாவீது, பர்திமேயு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.)

சில்லாள் :—உதயமாயிற்றே! தந்தையைக் காணோமே!

பர்திமேயு :—சூரியன் தோன்றியும் வெப்பம் தெரியவில்லையே! சூரியனைக் காண எவ்வளவாய்
வாஞ்சிக்கின்றேன்!

எலிசபேத்:—அது ஒரு பெரிய பந்து. பொன் மயமானது. கட்சத்திரத்தைக் காட்டிலும் பிரகாசம் பொருந்தியது.

பர்திமேயு:—அது தூதர் உருட்டி விளையாடும் பந்துதானே?

சில்லாள்:—தேவ தூதருக்கு வேறு வேலையுண்டு. அவர்கள் தங்கா பரிசுத்தர். நமது ஜெபத்தைக் கேட்டு தேவனிடத்தில் பேசுகின்றவர்கள். நமக்கு மோசம் வராமல் பாதுகாக்கின்றவர்கள்.

பர்திமேயு:—நீ துரைக் கண்டதுண்டா?

சில்லாள்:—இல்லை. ஆனால் நேற்றிரவு நான் ஒரு கனவு கண்டேன். பரம சேனையின் திரள் வானத்தில் தோன்றிப் பாடிற்று. என்ன இன்னிசைக் கேட்கும் பாடினர் அத்தூதர்! நான் விழித்துப் பார்த்தபோது ஒருவரையும் காணேன்.

பர்திமேயு:—தூதர் ஒருவேளை வருவார்களோ? நான் ஒரு நாள் இருட்டில் அலையும்போது ஒரு தூதன் வந்து என் கண்களைத் தொட்டதாகக் கனவு கண்டேன். அக்கனவில் நான் பார்வை யடைந்து மரத்தையும், வானத்தையும், மேகத்தையும், புஷ்பத்தையும் கண்டேன். என்ன ஆனந்தமடைந்தேன் தெரியுமா?

(இரண்டாவது இடையன் உட்பிரவேசிக்கின்றான்)

இடையன்:—தூதரைப்பற்றிப் பேசுவது யார்? பிள்ளைகளே! கேளுங்கள். நேற்றிரவு பரம சேனையின் திரள் நான்கு ளிருந்த மலைச் சரிவில் தோன்றிற்று. ஒரு தூதன் எங்கனோடு பேசினான். மற்றவர் பாடினர்.

எலிசபேத்:—தந்தையே! கனவு கண்டார்களோ?

இடையன்:—கனவா? அது ஆச்சரியமல்ல. விந்தையினும் விந்தை வேறென்றுள்ளது. எத்தனையோ ஆண்டுகளாய் எதிர் பார்த்திருந்த இயேசு கிறிஸ்து இன்று பெதலகேமில் பிறந்திருக்கின்றார்.

சில்லாள்:—தேவன் மனிதனுடைய விந்தையை சிந்தித்துக் கனிகூறுவோம்.

இடையன்:—பரம தூதன் பாலகனைப் பசுத் தொட்டியில் பார்க்கச் சொன்னான். அங்கு தான் அப்பாலனைக் கண்டோம்.

சில்லாள்:—அவர் முகம் எப்படி இருந்தது? யாரைப் போலிருக்கின்றார்?

இடையன்:—புல்லனையில் நல்ல கண்களோடு செல்லப் பிள்ளையாய் கிடக்கின்றார். அழகு பாப்பா! விழுந்து வணங்குகிறோம்.

சில்லாள்:—நானும் அந்தப் பாப்பாவைப் பார்க்கவேண்டும்.

எலிசபேத்:—நானும் வருவேன்.

பர்திமேயு:—நானும்! குருடனாயிருக்கிறபடியால் வரவேண்டாம் என்று சொல்லவேண்டாம். நடையாகிலும் பார்ப்பேன்.

இடையன்:—அவருக்குப் பிள்ளைகள்மேல் பிரீதியுண்டு. யாவரும் போய்ப் பார்க்கலாம். கட்சத்திரமொன்று விட்டின்மேல் ஜொலித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இதிலே உங்களுக்கு இடம் காட்டும்.

காட்சி VI

பாலகன் தரிசனம்

(கன்னிமரி பாடுகின்றாள்)

சில்லாள்:—(முழங்காலுன்றி) தாயே! தாய் தாயே! தெய்வ பாலகனைக் காண வந்தோம். அவரைத் தொட்டுப் பார்க்கலாமா?

கன்னிமரி:—கிட்ட வாருங்கள், பிள்ளைகள்! இதோ, தேவ ஆட்டுக்குட்டி!

பிள்ளைகள்:—(முன் வந்து முழங்காலுன்றி)

இயேசுவே! உம்மைத் துதிக்கின்றோம்.

தேவ ஆட்டுக்குட்டியே! உம்மை நேசிக்கின்றோம்.

கன்னிமரி:—பாருங்கள். உங்களைப் பார்த்துச் சிரிக்கின்றார்.

அவர் இதயத்தில் உங்களுக்கும் இடமுண்டு.

சில்லாள்:—தாய் தாயே! நான்கள் ஏழைப் பிள்ளைகள். எனினும் வெறுங் கையோடே வர இஷ்டமில்லை. ஒரு கொத்துப் புஷ்பங்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். இவை என் தோட்டத்தில் முதலாவது புஷ்பித்தவை.

கன்னிமரி:—இதற்கு அழகும் வாசனையும் அளித்த ஆண்டவர் உன் ஜீவியத்தையும் அழகும் செல்வாக்கு முடையதாக்குவாராக!

எலிசபேத்:—ஒரு வயது ஆட்டுக்குட்டியிலிருந்து முதலாவது சுத்தரித்த வெண்மையான ரோமம் கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். தாய் தாயே! குளிர் காலத்திற்குதவும்படி ஒரு போர்வை செய்ய உதவும் என்று எண்ணுகின்றேன்.

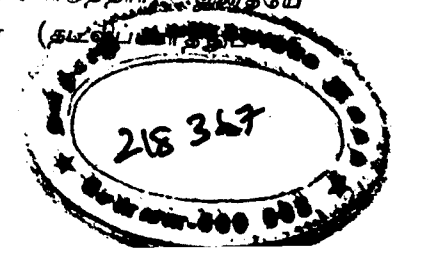
கன்னிமரி:—ஆண்டவர் தம் அன்பினால் உன்னை அனல் முட்டி ஆசீர்வதிப்பாராக!

நாவீது:—ஊதும் குழல் ஒன்று கொண்டு வந்திருக்கின்றேன். அதற்கு ஆறு துவார முண்டு (ஊதிக் காட்டுகின்றாள்). இப்பாலகன் வளருங் காலத்தில் இதில் பாட்டு வாசிக்கப் பழகுவார்.

கன்னிமரி:—தூதர் பாட்டு வாசிப்பதைக் கேட்டு மகிழும்படி பரதீ சிலுனக் கேற்ற மானிகை யுண்டாயிருப்பதாக!

பர்திமேயு:—தாய் தாயே! நான் ஒரு குருடன். இக்குருசைத் தவிர வேறு என்ன கொண்டு வரக் கூடும்? கெத்சேமனே தோட்டத்திலுள்ள ஓர் ஒலிவக் கொப்பை வெட்டி என் தகப்பனார் இந்தச் சிலுவையை எனக்குச் செய்து கொடுத்தார். இதையே இப்பாலகனுக்கு என் காணிக்கையாகப் படைக்கின்றேன் (தயைப்படாதபடி கத்தில் வைக்கின்றாள்)

SL
m211, N38V
N37. 19

கன்னிமரி :—பாவம்! ஏழைப்பிள்ளை! உனக்குக் கூட ஒரு சிலுவை இருக்கின்றதே! இளவயதில் துன்பத்தைச் சகிக்கப் பிறந்திருக்கின்றாய். பொறுமையாயிரு. உன் மேல் இக்குருசை ஏற்றின கரமே இதை எடுத்து விடும் காலம் வரும். கூட்டத்தின் மத்தியில் நீ முழங்காவிட்டு நிற்பாய். இரக்கத்தின் பார்வையோடு இயேசுதாமே “பார்வை யடைவாயாக!” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளுவார். உன் விசுவாசம் உன்னை இரட்சிக்கும்.

பர்திமேயு :—தாயே! பொறுமையா இருப்பேன். (குழந்தையைப் பார்த்து) ஆண்டவரே என்றும்மை அழைக்கும் நாளில் அடியேனுக்கு இரங்க மறவாதிரும்.

கன்னிமரி :—பயப்படாதே! சமாதானத்தோடே போ!

பர்திமேயு :—(பாடுகின்றான்)

இராகம் “திவ்யதரிசனம் தரலாகாதா?”

பல்லவி : உய்ய அருள் வரந்தரலாகாதா?
தெய்வ பாலகா!

அனுபல்லவி : பொய் வழி ஏகிடும் பூனிற் பிறந்தாய்
மெய், வழி, ஜீவனும் ஒன்றாய்—

உய்ய

சரணம் : துய்யவர் போற்றிடும் தூய சிநேகா!
செய்யருந் காரியம் செய் வா;
வெய்யவ னன்ன உம் வெப்பமும் ஜோதியும்
தெய்வமே! என் தனுக் கீழும்—

உய்ய

(கன்னிமரி பர்திமேயுவை யழைத்து முத்தமிடுகின்றாள். திரை விழுகின்றது)

Adapted by T. A. Fenn.

கிறிஸ்தம் மணிச் சத்தம் எங்கும் கேட்குதே
கிறிஸ்து ஜென்மித்தார் தம் மாந்தர் மீட்கவே
அன்பினால் தம் ஜீவன் ஈந்தவர்க்கு நீர்
என்ன விதம் ஈடு செய்யப் போகிறீர்?

சர்வ லோகமும் வின் தூதர் கீத செய்தி கேட்கட்டும்
காடு மேடு பள்ளம் எங்கும் தென்றல் பாடி செல்லட்டும்
வாசந் தரும் புஷ்பம் யாவும் தம் சுகந்தம் வீசட்டும்
ராஜ ஜயந்தி வருக என் நிதயம் பாடட்டும்.

“ இம்மானுவேல் ”

(Elizabeth Moreland)

இயேசுவுக்கு கொடுக்கப்பட்ட பல நாமங்களில் இம்மானுவேல் என்பது புராதன மான விசேஷமான அழகான நாமம்—இதின் கருத்து யாதெனில் “தேவன் நம்மோடிருக்கிறார்” என்பதே.

எல்லா மதங்களிலும், மனிதர் கடவுளோடு நெருங்கி ஜீவிக்கவும் அவரோடு சம் பாஷிக்கவும் பிரயாசப் படுகின்றனர். ஆனால் நம்முடைய இயேசு கிறிஸ்து கடவுளை நமக்கு சமீபமாக கொண்டு வருகிறார். அவர் நமக்கு கடவுளின் நற்செய்தியாகி அன்பையும், நம்பிக் கையையும், கொண்டு வருகிறதோடு தம்மையே மனிதரிடத்தில் கொண்டு வந்தார். அதாவது “கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார்.”

அநேக திருஷ்டாந்தங்கள் உண்டு. அங்கே ஒரு வியாதியஸ்தன் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போய் டாக்டரிடம் தன்னை காட்ட விரும்புகிறான். அவன் அதிக பெலவீனமாயும், கஷ்டப் பட்டுக் கொண்டும் இருந்தபடியால் அவனால் ஆஸ்பத்திரிக்குப் போக முடிய வில்லை. ஆனால் ஒரு சிநேகிதன் டாக்டரைக் கூட்டிக் கொண்டு அவனிடம் வருகிறான். டாக்டர் வந்து பார்த்தது மில்லாமல், ஆஸ்பத்திரி மோட்டார் கொண்டு வந்து அவனை ஆஸ்பத்திரிக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

நமது சொந்த பெலத்தினால் நாம் கடவுளைச் சேர முடியாது. ஆனால் கடவுள் இயேசு என்னும் சகோதராக நம்மண்டையில் வருகிறார். மெய்யாகவே கடவுள் நம்மோடிருக்கிற வராகவே இருக்கிறார்.

நாம் விசுவாசப் பிரமாணத்தை அறிக்கை செய்யும் போது, இதை நம்புகிறோம் உண்மையாகவே, இதை நாம் உணருவோமானால், எவ்வளவு ஆசிர்வதிக்கப்பட்டவர்களாக இருப்போம்! சிஷர்கள் சின்ன கூட்டம். அன்று இயேசு பெருமானை வழிவிட்டு அனுப்புகையில் கடைசித் தடவையாக அவர்களை ஆறுதல் படுத்தவும், உற்சாகப் படுத்தவும், அவர் இவ்வார்த்தைகளைப் பேசினார். “இதோ நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன்.” மேகங்கள் அவரை கண்ணுக்கு மறைவாக எடுத்துக்கொள்ளும்போது, தூதர்கள், அவர் எப்படியும் திரும்பி வருவார் என்று நிச்சயமாய் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் போது, இயேசுவின் கடைசி வார்த்தை “இதோ சதா காலங்களிலும் உங்களோடே இருக்கிறேன்.” என்பதே. பின்னும், அவரை நாம் பார்க்காவிட்டாலும், அவர் நம்மை விட்டு தூரம் போகவே மாட்டார். ஒவ்வொரு நிமிஷத்திலும், அவர் நமது அருகில் நின்று கொண்டே இருக்கிறார்.

ஆதி சிஷர்கள் இதின் உண்மையை கண்டறிந்தார்கள். ஏனென்றால் சிஷர்கள் எங்கும் போய் எல்லா இடங்களிலும், பிரசங்கம் செய்தார்கள். எம்பெருமான் அவர்களோடே வேலை செய்தார் என்று மாற்கு சரிசேஷகன் கூறுகிறான்.

நமது ஆண்டவர் நம்மோடிருக்கிறார் என்று மெய்யாகவே நம்பினோமானால், நாம் பயப்படோம். ஒரு நாள் ஒரு வாலிபன் பாத்திரியார் ஒருவரைப் பார்க்க சாயங்கால வேளை

யில் கிராமத்திலிருந்து வந்தான். அவன் தன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டபோது, ஐயர் ஒரு தடியை கொடுத்து, “நீ போகும்போது, தரையைத் தட்டிக்கொண்டே போ. வழியில் பாம்புகள் உண்டு. சத்தத்திற்கு அவை பயந்தோடும் என்றார்”. அந்த வாலிபனோ, “ஐயா நான் பாம்புக்கு பயப்படுகிறதில்லை. ஆவிகளுக்குப் பயப்படுகிறேன். தாங்கள் தயவு செய்து என்னுடன் வரவேணும்.” என்றான்.

ஐயர் அப்படிப்பட்ட ஆவிகள் ஒன்றும் இல்லையென போதித்த போதிலும் அவன் தான் ஒரு பெரிய வெள்ளை உருவத்தை கண்டதாகவும் அது தன் மேல் குதிக்க காத்திருந்ததாகவும் கூறி, பின்பு தான் பின்னேறிச் சென்று, பக்கத்திலிருந்த வீட்டுக்குள் புகுந்து அந்தவீட்டில் மனிதனை கூட்டிக் கொண்டு, அந்த இடத்துக்கு வந்த போது, அந்த பிசாசு ஒடிப்போய் விட்ட தெனக் கண்டதாகப் பயத்தோடும் நடுக்கத்தோடும் சொல்லி முடித்தான்.

அதற்குப் பாதிரியார் “பார்த்தாயா! நீயே ஆவிகள் இல்லை யென்று கடைசியில் சொல்லுகிறாய்.”

வாலிபனோ “இல்லை ஐயா. ஆவிகளுக்கு தனி வழியே போகும் மனிதனை மாத்திரம் பயப்படுத்த வல்லமை உண்டு. இரண்டு பேர் சேர்ந்து போனால் ஒரு பயமுயில்லை.” என்று விடை பகர்ந்தான்.

ஆகையால், நமது பெருமான் இயேசு எப்பொழுதும் நம்மோடிருப்பாராகில் கெட்ட ஆவிகள் இருந்தாலும் நம்மேல் யாதொரு அதிகாரமும் கிடையாது.

“தேவனே நீர் என்னோடே இருக்கிறீர். நான் ஒரு பொல்லாப்புக்கும் பயப்படேன்” என்று தாலீது ராஜா பாட்டு பாடியிருக்கிறார்.

மரண இருனின் பள்ளத்தாக்கில் நடந்தாலும், பொல்லாப்புக்குப் பயப்படேன். ஏனென்றால், எம்பெருமான் இயேசு, மரணத்தையும் அதின் வல்லமையையும் ஜெயம் கொண்டார்.

பயம் என்பது எளிதில் ஜெயிக்கக் கூடிய தன்று. ஒரு பையன் இரவில் மாடிக்குப் போவதானால், பயந்து கூச்சலிடுவான். மாடியில் அவன் சகோதிரி சிறு குழந்தை தூங்கிக் கொண்டிருக்கும். இவன் கையில் விளக்கைப் பிடித்துக் கொண்டு, அதின் நிழல் விழுவதைப் பார்த்து, இருட்டுக்கு பயப்படுவதை விட அதிகமாய்ப் பயப்படுவான். மெத்தைப் படியில் கீழே நின்று கொண்டு அழுவான். ஒரு நாள் அவன் சிறிய தந்தை வீட்டுக்கு வந்திருந்தார் அவர் இச்சமாசாரத்தை அறிந்து, பையன் கையில் ஐந்து ரூபாய் கோட்டைக் கொடுத்து. “நீ தனிமையாய் ஏறிப்போனால் இந்த ரூபாய் உனக்கு சொந்தமாகும்” என்றார். பையன் பிரவாசப்பட்டான். ஒரு படிக்கு மேல் ஏற முடியவில்லை—பயம் அவனை ஆட்கொண்டது. தன்னோடு யாரும் வந்தால் அவன் ஏறுவான். நாமும் அப்படியே இருக்கிறோம். பயம் நம்மை ஆட்கொள்ளும்போது “இம்மானுவேலை” மறக்கவேண்டாம்.

கடவுள் நம்மோடிருக்கிறார் என்பதை உணருவோமானால் அநேக சோதனைகளை மேற்கொள்ள நமக்கு பெலனுண்டு. ஒருவன் மதுபானத்துக்கு அடிமையானான். அதைத் தனக்கு

அடிமையாக்க விரும்பினான். தேவ சகாயத்தைத் தேடினான். பழக்கத்தின் சக்தி கடுமையாயிருந்தது. தனியாய் சாராயக்கடை பக்கமாய்ப் போவானால் கட்டாயம் சோதனைக்குப் படுவான். ஆனால் தன் சிநேகிதரோடே போகும் போது சோதனையை மேற்கொள்வது அவனுக்கு எளிது. ஒரு சிநேகிதனும் கூட வரவிட்டால் அக்கடையின் பக்கமாய்ப் போகப்பயப் படுவான். ஒரு நாள் சிநேகிதன் வரவில்லை. அம்மார்க்கமாய் அவன் போக வேண்டிய திருந்தது. சோதனைக்குப் பயந்தான். திடீரென அவனுக்குள் ஓர் எண்ணம் உதித்தது தனிமையாய் இருக்கிறேனா? இல்லை என்னோடே எப்போதும் இருப்பதாக இயேசு வாக்குப் பண்ணியிருக்கிறாரே! சிநேகிதருட் சிறந்த சிநேகிதனவரே! அவரோடு போவேன்” என்று தனக்குள்ளே சொல்லிக் கொண்டு போனான். சோதனையை வெகு எளிதில் மேற்கொண்டான். “கடவுள் என்னோடு இருக்கிறார்” என்பதை அன்று முதல் முதலாக உணர்ந்தான். பவுலுக்கும் இந்த இரகசியம் தெரியும். “கிறிஸ்துவைக் கொண்டு சகலத்தையும் செய்ய எனக்கு சக்தி யுண்டு” என்று சொல்லுகிறார்.

உங்களில் சிலர் ஒரு வேளை தனிமையாயிருப்பீர்கள். விசனமாயிருப்பீர்கள். மற்றவர்களின் மன மகிழ்ச்சியைக் காணும் போது நமது விசனம் அதிகப்படுகிறது. நமக்காகக் கவலைப்படுகிறவர்கள் இல்லை என்று எண்ணுகிறோம். ராஜா நாட்களைக் கழிக்க சொந்த வீடு இல்லையோ? வேறு இடமும் இல்லையோ? விசனப்பட வேண்டாம்.

“ஒர்போதும் விடேன்”

ஒர்போதும் விடேன்

உன்னைக் கைவிடேன்” என்றே

வாக்களித்தனரே!

இந்த வாக்கு எவருக்கும் உரியது. நம்முடைய தாக்கிக்கொள்ளுவோமாக! “கடவுள் இருக்கிறார்” என்பது மார்க்கத்தின் ஆரம்பம். “கடவுள் என்னோடு இருக்கிறார்” என்ற எண்ணம் இதயத்தி லுதயமாகும்போது தனித்தாள் மார்க்கம் உதிக்கிறது.

“இன்று, இங்கு, என் இதயத்தில் இம்மானுவேல் வருக!” என்று நல்வாவு கூறுவோமாக!

இன்ன லுற்றாரை யாதரிக்க

சின்னவர் தாபரிக்க

தன்னயத் தான் மரிக்க—பிறர்

நயமே இலங்க

பயமே கலங்க

ஜெயமே துலங்க

தய வளித்திடும்.

கன்னியின் மைந்த னேசு பாலா—நற் சீலா

நன்னடை யுற்ற நீதி தூலா!

கற்கும் முறை III

Mary Jean Daily

10. கற்பதற்குரிய சட்டங்கள்:—ஹால் க்வெஸ்ட் என்பார் நல்ல குறிப்புகள் எழுதியுள்ளார்:—

குறிக்கப்பட்ட பாடத்தை இன்னதென விளங்கிக் கொள்ளவேண்டும். வகுப்பு முடிந்தவுடன் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கவேண்டும். அக்கம் பக்கம் பார்க்கக்கூடாது. ஒரே காரியத்தில் மனதைச் செலுத்தவேண்டும். பழைய பாடத்தை அடிக்கடி திருப்பிப் பார்க்கவேண்டும். தானே தன் முன்னேற்றத்தை நிதானிக்கவேண்டும். தீர்மானத்தை சோதித்துப்பார்க்கவேண்டும். கொடுக்கப்பட்ட வேலையை செய்து பார்க்கவேண்டும். முக்கியமானவற்றைக் குறித்து மனதில் பதிக்கவேண்டும்.

11. மனதிற்பதிப்பது எவ்வாறு:—எண்ணங்களை ஒழுங்குபடுத்துவது ஞாபகம் பண்ண ஏதுவுண்டாக்கும். இது தெரியாவிட்டால் பிள்ளைகள் திருப்பிச்சொல்லி வாய்ப்பழக்கத்தினால் ஞாபகம் பண்ணுகின்றார்கள். அதைவிட பாடத்தை அல்லது ஒரு பாகத்தை வாசித்து பிரிவுகளாகப் பிரித்து முக்கியமான எண்ணங்களை ஒழுங்கு படுத்திப் படிப்பது நல்லது.

ஒன்றுக்கொன்றுள்ள சம்பந்தத்தை மனதில் பதிக்கும்படி மறுபடியும் மறுபடியும் சொல்லிப் பார்க்கவேண்டும். பாராமல் சொல்லவேண்டுமானால் அநேகந்தரம் படிக்கவேண்டும் முப்பது நாள் படிக்கும் பாடத்தை மறப்பதைவிட முதல் இருபத்துநான்கு மணிநேரத்தில் படித்தவற்றை அதிகமாய் மறந்துவிடுவோம். ஆகையால் எதையும் படித்த பன்னிரண்டு மணி நேரத்துக்குள்ளே மறுபடியும் திருப்பிப் பார்க்கவேண்டும்.

படிக்கும்போதே படித்தவற்றை இன்னது இன்னதென சொல்லிப் பார்க்கவேண்டும். படிக்க ஒரு மணி நேரம், சொல்ல ஒரு மணி நேரம் என்று பிரிப்பது நன்றன்று. படிக்கும் போதே சொல்லிப் பார்க்க பழகவேண்டும். முதல் விசை கற்கும்போதே “கடடற கற்க”

தான் வாசித்த பாகத்தை மறுபடியும் வேறொருவர் வாசிக்கக் கேட்பதும் ஞாபகம் பண்ண ஏதுவுண்டாக்கும். இப்பழக்கமுள்ளவர்கள் வாசித்து கற்பவர்களைக் காட்டிலும் ஒரு வாரத்தில் தாற்றுக்கு பதினைந்து மடங்கு அதிகமாய் மனதில் பதிப்பிக்கக் கூடியவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டிருக்கின்றது. பாடத்தை வாசிப்பதும் அதைப் பற்றிப் பேசுவதும் மிகவும் பிரயோஜனம். பகலில் மாணவர் படித்தவற்றைப்பற்றி அவர்கள் பெற்றோர் இரவில் விசாரிக்கவேண்டும். கலாசாலை மாணவர் மற்ற மாணவரோடு பாடங்களைப் பற்றிக் கலந்து பேசவேண்டும். கண், காது, மனோபாவனை, எழுதிப் படிப்பது முதலிய பல ஏதுக்களைக்கொண்டு படிக்கவேண்டும். படித்தவற்றைத் தானே சொல்லிப் வார்ப்பது பெரிய ஏது.

கொஞ்சம் கொஞ்சம் ஞாபகம் பண்ணுகிற முறையைக்காட்டிலும் மொத்தமாய் ஞாபகம் பண்ணும் முறை நல்லது. சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஒருவேளை இது கஷ்டம். ஏனெனில் உடனே பலன் தெரியாது. ஆகையால் பெரும் பாகங்களாய்ப் பிரித்துப் படிப்பிக்கலாம்.

லேயிட் என்பவர் 112 மாணவருக்கு 5000 சோதனைக் கேள்விகள் கொடுத்ததில் முன்னேரத்தில் ஞாபக சக்தி நன்றாய் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். பின்னேரத்தில் தாற்றுக்கு 5 விதமும் சாயந்தரம் தாற்றுக்கு 6 விதம் குறைவாய் இருக்கின்றது. கால எழு மணிக்கு முன் எழுந்து வேலை முடிக்கும் பிள்ளை 8 மணி முதல் பத்து மணி வரை படிக்கும் படிப்பே சிறந்தது.

ஹால் க்வெஸ்ட் என்பார் மொளன வாசிப்பின் முறையே கற்கும் முறை என்கின்றார். நாம் மொளன வாசிப்பிலே அதிகம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியதிருப்பதால் நன்றாய் வாசிக்கப் படிக்கவேண்டும். வேகமாய் வாசிப்பவர்களே நன்றாய் விளங்கிக்கொள்ளக் கூடியவர்கள். வாசிப்பின் வேகத்தை அதிகரிக்கப் பிரயாசப்படவேண்டும். அமெரிக்காவில் 8-ம் வகுப்பு மாணவன் சராசரி நிமிஷம் ஒன்றுக்கு 250 வார்த்தைகள் விதம் வாசிக்கக்கூடியவனாய் இருக்கின்றான். ஒரு மணி நேரத்துக்கு எத்தனை வார்த்தைகள் தனக்கு வாசிக்க முடியும் என்று ஒவ்வொரு மாணவனும் தன்னை சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் தன் வாசிப்பின் சக்தியை விரித்திசையவேண்டும். உதவி அசையாமல் வாசித்தால் அதிக வார்த்தைகள் வாசிக்கலாம். ஒரே நேரத்தில் பல பதங்களைக் காணத்தக்கதாகக் கண்ணுக்குப் பிழிசி கொடுக்கவேண்டும். வாசிப்பின் வேகம் அதிகரித்தால் கிரஹிக்கும் சக்தியும் விரித்தியாகும். ஒரு நாள் வேலையில் எவ்வளவோ கால ஆதாயமும் கிடைக்கும்.

எப்படி செய்வது என்பதைக் கற்பதைவிட பிறர் ஒவ்வாறு செய்கின்றனர் என்பதைக் காண்பதைவிட செய்து கற்பதே நமக்கு சக்திதரும். பெருக்கல் வாய்ப்பாட்டு சம்பந்தமாய் கர்க்பாட்டிக் இரண்டு முறையை ஒப்பிடுகின்றார். ஒன்று வாய்ப்பாட்டைப் பாராமல் படித்துக் கணக்குச் செய்வது. மற்றொன்று வாய்ப்பாட்டுப் புஸ்தகத்தைப் பார்த்துப் பார்த்துச் செய்வது. பார்த்து செய்வதே எளிதிற் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய முறையெனக் கண்டுபிடித்திருக்கின்றார். பாராமற் படிக்கச் செலவிடும் காலம் அதிகம். ஒரு பாஷையைப் படிப்பதிலுங் கூட இலக்கண சட்டங்களைப் படித்தபின் பாஷையைப் படிக்கப் பிரயாசப்பட்டால் கால நஷ்டம் ஏற்படும் தெரிந்தவற்றிலிருந்து தெரியாதவற்றைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வாசிக்கப் பழகவேண்டும். அந்தந்த இடத்தில் தேவைக்குத் தக்கவாறு இலக்கணங் கற்று உபயோகிக்கலாம்.

தந்தி:
பின்மென்

போன்:
2281

உங்கள் விலை உயர்ந்த உடைகளை தண்ணீரில் நனைக்காமல்
அழுக்கை நீக்கவும், சாயம் போடவும், சலவை
செய்யவும் வேண்டுமானால்

ஆங்கிலோ பர்மா பின்மென்,
147, பிராட்வேக்கு அனுப்பவும்.

பெதலகேமின் நட்சத்திரம்.

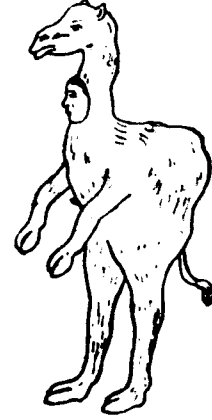
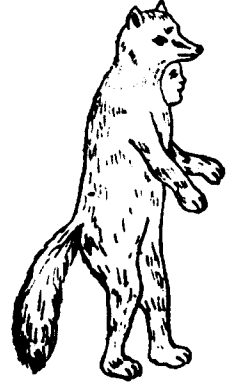
இரண்டாயிரம் வருஷங்களுக்கு முன்னே நமது சூரிய மண்டலம் எவ்வாறிருந்தன எனக் காட்ட இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன் அமெரிக்கா ஐக்கிய மாகாணத்திலுள்ள நியூயார்க்பட்டணத்தின் கிரஹ் மண்டல இயந்திர எந்தலாதிபர் தன் இயந்திரத்தைப்பின்னே திருப்பினார். இந்த இயந்திரம் சூரியனை எவ்வாறு கிரஹங்களாகி கள் சுற்றி வருகின்றன என்பதைத் தெளிவாய்க் காட்டும்படி அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றது. பிறகு அவர் வருஷா வருஷம் எவ்வாறு கிரஹங்களின் நிலை மாறிக் கொண்டு வந்தது என்று காட்டத் திருப்பிக் கொண்டே வந்தார். கி. மு. 8-ம் (ஐஸ்). சின்ன ஆசியாவில் வானம் எவ்வாறு தோன்றிற்று எனக் காட்டினார். கி. மு. 7-ம் (ஐஸ்). சனியுர் யூப்பித்தரும் ஒரே நேர் கோட்டில் அமைந்தன. கி. மு. 6-ம் (ஐஸ்) செவ்வாயும் சேர்ந்து அதே கோட்டி லமைந்தது. மிகவும் பிரகாசமுள்ள நட்சத்திரம் போலிவை மூன்றாம் சேர்ந்து ஜொலித்தன. ஒரே நட்சத்திரம் போல் காணப் பட்டதக்கதாக மூன்று கிரஹங்கள் சமீபித்து வருவது சாதாரண காரியமன்று. 800 வருஷங்களுக்கு ஒரு தடவை இது நடக்கலாம். இந்த மூன்று நட்சத்திரக் கொத்தும் யூதருக்கு விசேஷித்தது யூத சரித்திரத்தில் ஏதோ விசேஷமான சம்பவம் நடக்கும் என்று எவரும் எண்ண ஏதுவுண்டு. ஐப்பிராத்து நதி தீரத்திலுள்ள ஞானியர் வானசாஸ்திரிகள். இவைகள் போகும் போக்கிலிருந்து சரித்திர சம்பந்த சம்பவங்களை முன்னறி விக்கக் கூடியவர்கள்.

இம்மூன்று கிரஹங்களும் மறுபடியும் கி. பி. 799 ம் (ஐஸ்) ஒரே கோட்டில் நெருங்கித் தோன்றின. அப்போது ஜோஷான் கெப்லர் எனும் ஜெர்மெனி தேசத்து வான சாஸ்திரி இதுவே பெதலகேமின் நட்சத்திரமாய்த் தோன்றியிருக்கவேண்டும் என்ற தம் எண்ணத்தை வெளியிட்டார்.

வேறு சிலர் இதை ஒப்புக் கொள்ள வில்லை. அவர்கள் ஒரு வால் வெள்ளி நட்சத்திரம் தோன்றி சாஸ்திரிகளை வழி நடத்தியிருக்கலாம் என்று எண்ணுகின்றார்கள். வேறு சிலர் ஒரு புதிய நட்சத்திரம் தோன்றி, ஜொலித்து சிறிது காலத்திற்குள் மறைந்தது என்று நினைக்கின்றார்கள். இன்னும் சிலர் அது இயற்கையின் சம்பவமல்ல, பெதலகேமின் நட்சத்திரம் ஓர் அற்புத நட்சத்திரம், ஓர் அதிசய காட்சி என்று கூறுகின்றார்கள்.

தச்ச வேலையின் தன்மை

மிருகங்களில் விளங்கும் மனிதத் தன்மை

இயேசு இதயங்களை உருவாக்குவதற் சிறந்த ஒரு தச்சன்.

மனிதர் இதயங்களில் தெய்வத் தன்மை விளங்குபபடி உருவாக்க வல்லவர் அவரே!

சான்றா க்ளாஸ் (Santa Claus) கடிதம்.

அமெரிக்கா ஐக்கிய மாகாணத்தில் சான்றா க்ளாஸ் என்னும் ஒரு சிறு கிராமம் உண்டு. அங்குள்ள தபால் உத்தியோகஸ்தர் தான் மரிப்பதற்கு 28 வருஷங்களுக்கு முன் பிள்ளைகளிடத்திலிருந்து தனக்கு வரும் ஒவ்வொரு கடிதத்திற்கும் தவறாமல் பதில் எழுதுவார். சான்றா க்ளாஸ் (Santa Claus) முத்திரை யடித்துக் கடிதம் பெற பிள்ளைகள் எவ்வளவு வாஞ்சையாயிருந்தார்கள் தெரியுமா? பெற்றோரும் சிநேகிதரும் தங்கள் நன் கொடைகளையும் கடிதங்களையும் தபால் உத்தியோகஸ்தரிடம் கொடுத்து முத்திரை யடித்து தங்கள் பிள்ளைகளுக்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக் கொள்வார்கள். இன்றைக்கும் அந்த வழக்கம் அங்கு இருக்கின்றது. 75 பேருள்ள அக்கிராமத்தில் கிறிஸ்து ஐயந்தி விழாக் கொண்டாடும் காலத்தில் உத்தியோகஸ்தருக்கு வேலை அதிகம். தபால் சேவகரும், வேலையாட்களும் வெகு வேலை செய்ய வேண்டிய திருக்கின்றது. சான்றா க்ளாஸ் (Santa Claus) முத்திரை யடிப்பதே பெரும் வேலை.

புகையிலை

இது ஒரு செடி. ஐந்து ஆறு அடி உயரம் வளரும். அகலமான இலைகள் உண்டு. இந்த இலைகளைக் காயப்போட்டு, சுருட்டுகள் வெற்றிலைபுடன் உபயோகிக்கும் புகையிலை முதலியவைகள் செய்து விற்கிறார்கள்.

இதின் உபயோகம். செடி கொடிகளில் உண்டாகும் பூச்சிகளையும் புழுக்களையும் கொல்ல சமுசாரிகள் உபயோகிக்கிறார்கள். சில சமயம் மிருகங்களில் உண்டாகும் பூச்சிகளையும் கொல்லக்கூடியது. ஒரு காலத்தில், வியாதிக்காரருக்கு புகையிலை உபயோகித்து வந்தார்களாம். அதின் நஞ்சு தன்மையை அறிந்த பிறகு உபயோகிக்கவில்லை.

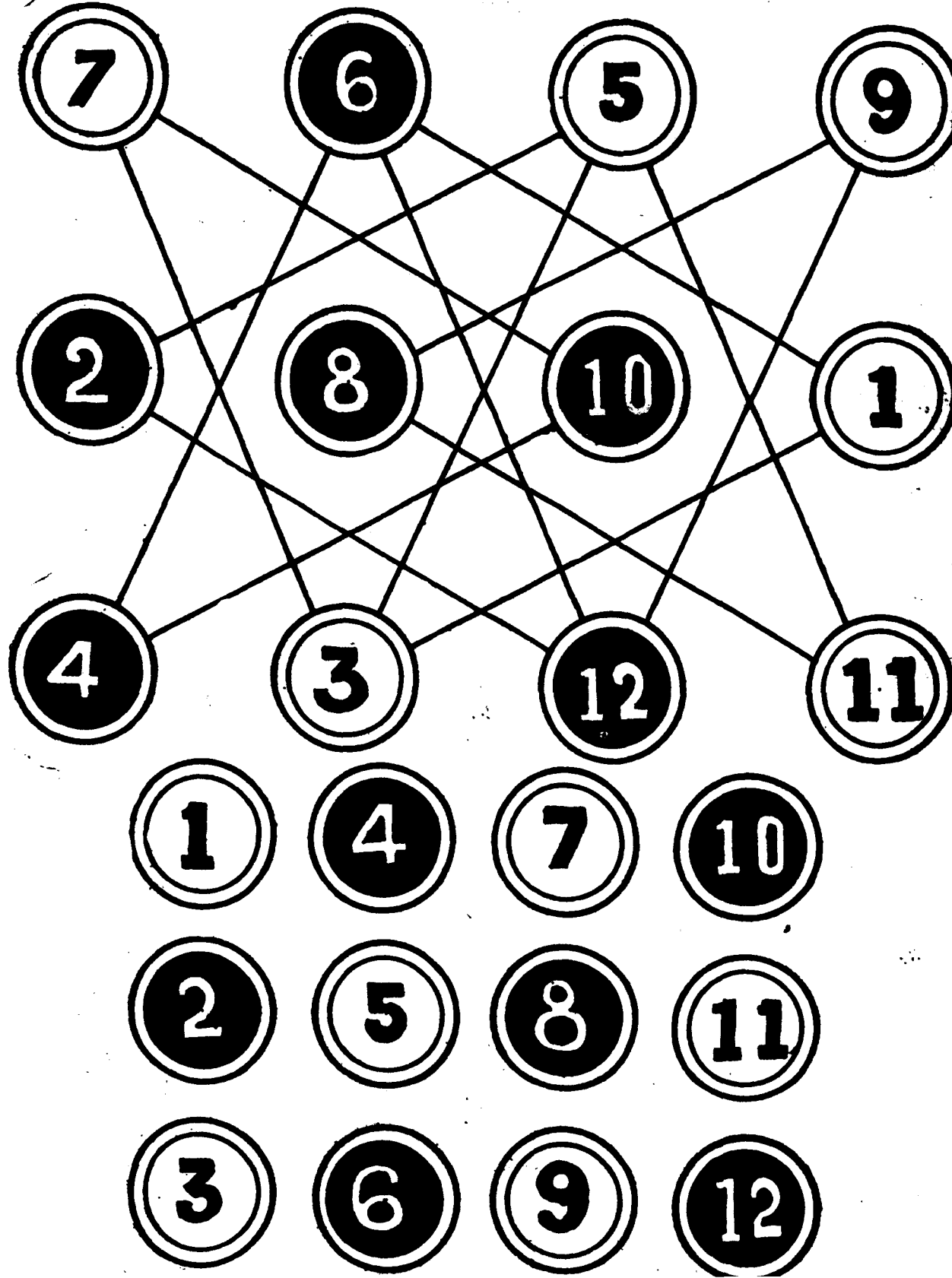
புகையிலையை உபயோகிக்கும்போது, அந்தப் புகையானது நமது சுவாச பைகளில் சென்று உள் உறுப்புகளுக்குக் கெடுதி செய்ய ஆரம்பிக்கிறது. இதனால் உண்டாகும் கஷ்டங்கள் அதிகம். கொஞ்சமாய் முதலில் உபயோகிக்கும்போது, மனதுக்கு நன்றாயிருப்பதுபோல் தோன்றும். ஜீரண சக்திக்கு உதவி செய்வதாகவும் நம்பப்படுகிறது. இந்த கெட்ட பழக்கத் துக்குள் விழுந்தவர்களை திருப்புவது கஷ்டம். இந்த கெட்ட வழக்கத்தில் பழகின வாலிபர் பெரியவர்களாகும்போது, புகையிலை உபயோகிக்காத பெரியவர்களை விட, பலத்திலும், ஞானத் திலும் குறைவாகவே காணப்படுவார்கள். அதிகமாய் உபயோகித்தால் பல் கறுத்துப் போகும். சுவாசத்தைக் கெடுக்கும். மனதுக்கு நல்ல சந்தோஷம் இருக்காது. துக்கக் குறைவு ஏற்படும். தலைவலி, கை கால் சோர்வு முதலியவைகளுக்குப் புகையிலை ஒரு காரணமாகும். கை நாடி விரை வாகப் போகக் காணப்படுதல், பட்டாப்பு, வெளிறின நிறம், இரத்தக் குறைவு நிச்சயமாய் ஏற்படும். தொண்டை கெட்டுப் போகும். காகரப்பு உண்டாகி தொண்டைப் புண்வாக் காரண மாகும். நாக்கும் தன்ருசிக்கும் தன்மையை இழக்க நேரிடுகிறது! காரமான ஆகாரம்தான் பிரியமாயிருக்கும். ஆகா இது மாத்திரமோ? கண்கள் தங்கள் பார்வையை சீக்கிரம் இழக்க

நேரிடுகிறது. வயது காலத்தில் பார்வை அவசியம் வேண்டும். ஆனால் வாலிபத்தில் கெட்ட பழக்கம் உள்ளவர்கள் தங்கள் பலினை சீக்கிரம் அனுபவிப்பார்கள்.

பையன்களும் சிகரெட்டாளும் :—ஒரு பெரிய ஆள் சிகரெட் உபயோகிப்பதைப்போல ஒரு பையன் உபயோகித்தால், அது அவனுக்கு மிகுந்த கெடுதியை உண்டாக்குகிறது. ஒரு வைரம் பாய்ந்த மரத்தை கொஞ்சம் வெட்டினால், சீக்கிரம் காயம் ஆறி வளர்ந்து விடும். சின்ன மரத்தை வெட்டினால் பலவினம் அடையும். ஒரு சமயம் பட்டுப் போனாலும் போகும். சின்ன பையனுடைய இருதயம் தசைகார் இன்னும் சரிவர உண்டாகவில்லையே. அவனுடைய வளர்ச்சி குறைகிறது. வளர்த்தியிலும், சதையிலும், குறைவு திட்டமாய் ஏற்படும். பையன்கள் சிகரெட் குடிக்கும்போது, தங்களை பெரிய ஆண்களாகப் பாலித்து, ஒரு கௌரவத்தைக் காது குடிக்கிறார்கள். ஐயோ, பரிதாபம்! இவர்கள் பெரியவர்களாகும்போது தங்கள் அவயவங்களில் ஒன்று பலவினம் அடைந்த கஷ்டத்துக்கு ஆளாகி ஆயுசு காலமெல்லாம் துன்பத்தைச் சிக்க வேண்டியது வருமே! குடிக்கும் பையன் விளையாட்டில் முதலாவது வாழுடியாது, பையன்களுக்கு குரிய சந்தோஷங்களில் நல்ல பங்கு கிடையாது. வகுப்பில் பாடம் விஷயமாய் பார்க்கும் போது, குறைவான மார்க்கு. கேவலம். ஞாபக சக்தி குறைந்து போகும். வகுப்பில் யாராவது முந்தி முதலில் வாப் பிரயாசப்பட முடியாது. இது மாத்திரம் அல்ல. அவனுடைய பேர் கெட்டுப் போகும். நல்ல மனிதர் தங்கள் குழந்தைகளை அவனுடன் சேரவிடமாட்டார்கள். பெற்றோருக்கும் உபாத்திமாருக்கும் ஒளித்து சிகரெட் குடிக்கவேண்டும். கண்டு பிடித்தால் பொய் சொல்லி தப்பும்படிப் பார்ப்பது சன்மார்க்க வளர்ச்சியில் ஒரு படி கீழே விழுதல். பின்பு காச விஷயத்தில் பெற்றோரை ஏமாற்ற வேண்டியதிருக்கிறது. பெற்ற தாயுங்கூட ஒரு தம்படிக்கும் சந்தேகப்பட சமயம் வரும். யாரும் காச கொடுத்தாலும் அவர்களை ஏமாற்றி சில காச எடுத்தால்தான் சிகரெட் வாங்கலாம். ஐயோ காச திருடும் தன்மை உண்டாகி, நம்மை நாமே கெடுத்து, சாத்தானின் பிள்ளை ஆகிறோம். இன்னும் இதெல்லாம் கடந்து வேலைக்குப் போனால், சிகரெட் குடிக்கும் பையன்களை வேலைக்கு வைக்க பெரிய ஆபீசுகளில் எஜமான்கள் பயப்படுவார்கள். வேலையில்லா திண்டாட்டம் உண்டாகி ஒரு தம்படிக்கும் விதியில்லாமல் ஆலய நேரிடும். அப்போதாவது புகையிலை பையனை விடுமோ? விடாது. அது தன் காரியத்தை ஜெயிக்கத்தான் பார்க்கும். இதை வாசிக்கும் பையனே! நீ நல்ல ஜீவியம் செய்யப் பார். உன்னை இதற்கு ஆளாக்காதே.

Jane Fenn

தெரிஸ்மஸ் மணி ஒலிக்கும் அன்பின் காலம் வந்திடும்
கேட்கும் எவ்விதயமும் மகிழவே,
கிறிஸ்து அரசாளுவார்; ராஜனாய் பிறந்தார்;
இந்த எதிரொலி எங்கும் ஏகுமே!

பட விளையாட்டு

ஒற்றை எண்கள் வெண்மையாயும் இரட்டை எண்கள் கருப்பாயும் இருக்கின்றன. மறு பக்கத்தின் கீழே கொடுக்கப்பட்ட எண்களை வெட்டி வட்ட அட்டையில் ஒட்டிக் கொள்ளுங்கள். மேலே இருக்கும் படத்தில் அந்தந்த இடத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். பின்வரும் வரிசையில் வரத்தக்கதாக ஒழுங்குபடுத்துவதுதான் விளையாட்டு:—

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12

எண்களை கோடுகளின் ஒரு முனையிலிருந்து மறு முனைக்கு மாற்றலாம். ஆனால் ஒரு நிபந்தனை உண்டு. கருப்பு வெள்ளையோடும் வெள்ளை கருப்போடுமே யன்றி இனம் இனத் தோடு மாற்றக்கூடாது. 7உம், 10உம் அல்லது 9உம், 12உம் மாற்றலாம். 4உம், 6உம்; 5உம், 11உம் மாற்றக்கூடாது. ஏனெனில் இவை ஒரேயினமாகும். 17 படவைக்குள் மாற்றப் பிரயாசப்படுங்கள். இது உங்களால் செய்யக் கூடிய காரியம்.

கிறிஸ்து ஜயந்தி தீபாலங்காரம்

Flora Robinson Howells

அநேக நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் பரிசுத்த போனிலெஸ் (St. Boniface) என்னும் கல்லார் ஒருவர் வட ஐரோப்பாவில் பிரயாணம் பண்ணி கிராமங்களிலும் பட்டணங்களிலும் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பிரசுரித்து வந்தனர். கிறிஸ்து ஜயந்தி தினத்திற்கு முந்தின இரவு ஒரிடத்தில் வந்து மன வேதனை உண்டாக்கும் காட்சி யொன்று கண்டனர். அந்த ஊரார் பரிசுத்த ஓக் மரத்தடியில் கர்பலி செலுத்தப் போயினர். கடவுளின் பெரிய ஈவாகிய கிறிஸ்து ஊலகனின் கதையைத்தான் சொல்லி முடிக்கும் வரை கர்பலி செலுத்தக் கூடாது என்று அவர்களைப் பணிவாய் வேண்டிக் கொண்டனர். அவர்களும் சம்மதித்தனர். கர்பலிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டவனை விடுதலை பண்ணி கூடி வந்திருந்தவர்களை ஒரு சவுக்கு மரத்தைச் சுற்றி நின்று வைத்து அதிலிருந்து சில கல்ல படிப்பின்கள் கற்றுக் கொடுத்தனர்:—

1. அதின் வேர் பூயிக்குள்ளிருந்தாலும் அது எப்போதும் வானத்தை யளவி வளருகின்றது.
2. அண்டையில் வளரும் மரங்களைப்போலவே பனி காலத்திலுங்கூட உயிருட னிருந்து கிரீச்சாரம் நிறைந்த உயிரற்ற உலகத்துக்கு உயிரளிப்பவரைப்பற்றிப் போதிக்கின்றது.

இரவின் இருண்ட நேரத்தில் மரத்தின் செய்தி மறைந்து போகாமல் பாதைத் திபாலங்காரம் செய்யும்படி மெழுகு வர்த்தி முதலிய தீபங்களைக் கொண்டு வரும்படி சொன்னார். இந்த ஒளியின் மூலமாய் மனிதருக்கு ழீவனும் உலகத்துக்கு ஒளியுமானவரைப்பற்றி எடுத்த துரைத்தனர். ஜனங்கள் கூட்டம் முடிந்து தங்கள் வீடுகளுக்குப் போகும்போது ஆளுக் கொரு தீபம் எடுத்துச் செல்லும்படி சொன்னார். உண்மையான ஒளி உள்ளத்தில் உதிக்க இடந்தர வேண்டுமென்றும் அதை பிறருக்குப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும், அவ்வாறு அஞ் ஞான் இருளை அகற்றி அருள் பெறவேண்டுமென்றும் போதித்தனர். இதுவே சிறிஸ்து ஜயந்தித் தருவின் திபாலங்கார ஆரம்பம்.

சந்தோஷ நற்செய்தி

Kate Douglas Wiggin

நாசரேத்தின் நற்பாலன் பிறந்தபோது ரூரியன் வானத்திற் பாய்ந்து நிற்க, நட்சத்திரங்க ளனைத்தும் அதைச் சுற்றி ஆடின என்பது ஒரு பாரம்பரியம். அதோடு மலைகளும் மர மடர்ந்த காடுகளும் அமைத லுற்றனவாம். பட்டுப்போன மரக்களுக்கிட நிமிர்ந்து நின்று உயிர்பெற்று செழித்தோங்கினவாம். புற்றை மீதேங்கும் புது புதுப் புஷ்பங்கள் தோன்றினவாம். நாடு கும் சுகந்தம் வீசினதாம். பறவைகள் பாடினவாம். சர்வமும் சர்வ வல்லவருக்கு சாஷ்டாங்கம் செய்தனவாம்.

இது ஒரு கட்டுக்கதையாயிருந்தாலும் இதற்குள் ஒரு சந்திய மடங்கி யிருக்கின்றது. பரம பாலகனுக்குப் பணி புரியும் பலரை யும் ஒரு தாதன சக்தி, ஒரு நல்லெண்ணம், ஒரு புது அன்பிக சிந்தை ஆட்டுகொள்ளுகின்றது.

முதல் சிறிஸ்து ஜயந்தி விழாவில் ஞானியர் மூவர் கிழ. 4 விருந்து மேற்கே சென்று பெதலேகையில் பிறந்த பாலகன் பாசு தில் பொன், தூபவர்க்கம், வெள்ளைப்போனமாயிய மூன்றுவிடக் காணிக்கைகள் படைத்தனர். அன்று தொட்டு இன்று மட் ஈகையின் சிந்தை உலகத்தின் இதயத்தில் இடம் பெற்றிரு கின்றது.

ஞானியரைப்போல நாமும் நன்கொடை கொடுக்கப் ப வேலமாக! தேவையை நீக்கும் பொன்போன்ற ஈவும், நேச வ. விசம் தூப வர்க்கம்போன்ற ஈவும், அன்பைப் பெருக்கும் ஈவும், ஊழிய வாஞ்சையின் ஈவும் 2000 ஆண்டுகளுக்குமுன் நாவீதி னூரில்ஜோலித்த நட்சத்திரத்தின் சிந்தையாலேவப்பட்டி. கொடுக் கப்படும் ஈவும் மறு நன்கொடையாயிருப்பதாக! தேவையானே காத் தேடித் திரிந்து கிருப்தி செய்யப் பிரயாசப்படுவோமாக!

218 367

IL
211, N37 V0
N37-1-9

கிறிஸ்து ஜயந்தி வெண்பா

T. A. Fenn

1

ஆதி வினையகல அம்புவியோ ருய்வடைய
நீதி வழுவா நெறிபெருக—ஜோதிமிகு
மில்ல மதையகற்றி இவ்வுலகில் வந்துதித்தா
ரெல்லையறு மெம்பெருமா னேசு.

2

கன்னி மரிபிடமாய்க் கர்த்தருதித் தாமோனவே
மின்னு மொருதாதன் மேய்ப்பருக்குச்—சொன்னவொரு
விர்தை மொழிகேட்டு வேகமா யன்னவரும்
வந்து தொழுதார் மகிழ்ந்து.

3

ஆதியந்த மற்றோன யண்டர்களி னாயகனாய்
சோதிநீர் சோதிச் சுடரொளியாய்—நீதியிலாக்
கல்லான உள்ளம் கரைத்து முக்க வந்தோனாம்
நல்லான எங்காளுந் நாடு.